

Sept 11, 2022

Dumnezeu allege familia lui Avraam

Dumnezeu alege ultimul geamăn

Geneza 25:19-34

Versetul de aur

Și Domnul i-a zis: "Două neamuri sunt în pântecele tău, și două noroade se vor despărți la ieșirea din pântecele tău. Unul din noroadele acestea va fi mai tare decât celălalt. Și cel mai mare va sluji celui mai mic." (Gen 25:23)

Introducere

În a doua parte a cărții Geneza este prezentată familia lui Avraam. Domnul a promis lui Avram că familia lui va fi cea prin care va binecuvânta pământul. În ciuda problemelor de fertilitate și a vârstei avansate, Dumnezeu le-a dat un băiat. Chiar dacă Avraam a avut mai mulți fii cu alte femei, Hagar– roaba Sarei– Hagar la născut pe Ismael. După moartea Sarei Avraam a luat pe Chetura care i-a făcut mai mulți fii. Cu toate acestea Isac a fost la locul de frunte pentru Avraam. Pentru cei din acele timpuri aceste evenimente erau momente semnificative. Lecția de față este orientată spre Isac din linia genealogică a lui Avraam.

Contextul lecției

I. O declarație neașteptată (Gen 25:19-23)

A. Două generații (v19-22)

Dumnezeu a promis lui Avraam că va face din el un neam mare (Gen 12:2; 15:5) și numeros. Robul lui Avraam sa dus la Padam-Aram să aducă soție lui Isaac, și a adus pe Rebeca fata lui Betuel aramitul, nepotul lui Avraam. Isaac s-a rugat Domnului pentru nevasta lui care era stearpă. Atât Sara cât și Rebeca au avut aceeași problemă, nu puteau să aibe copii, ceea ce făcea nesigură linia de moștenire, și depindeau doar de Dumnezeu pentru un răspuns. Dumnezeu a ascultat rugăciunea lui Isaac și Rebeca a rămas însărcinată. Neliniștită de faptul că copii se zbateau în pântecele ei ea sa dus să întrebe pe Dumnezeu ce se întâmplă și a aflat că va avea gemeni.

B. Două Națiuni vor ieși din tine (v 23)

Conflictul din pântece se va răsfrânge și în viață când cei doi fii vor deveni două popoare. Dumnezeu nu se adresează conflictului imediat dintre cei doi, ci la conflictul dintre descendenții lor. Dreptul de întâi născut a fost un element crucial în sistemul social al Orientul Apropiat. Dumnezeu schimbă așteptările lor în așa fel încât cel mai mare nu va fi cel care va primi binecuvântarea.

II. O diferență de netăgăduit (Gen 25:24-28)

A Diferența fizică (v 24-26)

În scriptură avem exemple unde un copil este numit după relația părinților cu Dumnezeu(1 Sam 1:20;4:21), sau circumstanțe privind nașterea lui (Gen 35:18). Însemnătatea numelor gemenilor este de asemenea o reflectare similară. Esau reflectă un atribut fizic al primului născut: pielea și părul erau roșii. Apoi a ieșit fratele său Iacov care înseamnă cel care a apucat.

Isac a fost de 60 de ani când s-au născut gemenii, ceea ce înseamnă că au așteptat 20 de ani ca Dumnezeu să se îndure de ei.

B. Personalități diferite (v 27-28)

Esau a devenit un vânător îndemânic, care –și petrecea timpul mai mult pe câmp, iar Iacov era unul liniștit care stătea mai mult în casă. Isaac, căruia îi plăcea vânatul lui Esau i-l iubea pe el mai mult, iar Rebeca iubea pe Iacov mai mult, el avea îndemânare pentru administrarea bunurilor, lucru care se vede și la fiul săi Iosif (Gen 39:4,22-23;41:33-40,46-49)

III. Gândire nesocotită (Gen 25:29-34)

A. Mort de foame (v 29-32)

Pe când Iacov pregătea mâncarea de ciorbă, roșiatică, a venit Esau de la vânătoare flămând, și a cerut lui Iacov să-i dea de mâncare.

Cererea lui Esau a fost foarte puternică. Iacov în schimb a avut o atitudine de mare negociator.

Ciorba aceasta a fost foarte costisitoare, aceasta la costat pe Esau dreptul de care numai întâiul născut

ar putea avea. Cel dintâi născut are parte dublă din partea tatălui (Deut 21:12-14) Esau a fost condus de impuls fizic, Este îndoielnic faptul că Esau a fost pe moarte. Dorința lui pentru o rapidă împlinire l-a dus la nesocotirea a ceea ce era mai important pe pământ și ceea ce avea să piardă: *dreptul de întâi născut*. Scriitorul cărții Evrei arată atitudinea lui Esau ca „fără Dumnezeu” (Evrei 12:16-17). Esau a fost așa de interesat de ceva imediat, și de o plăcere trecătoare că a renunțat la o binecuvântare veșnică.

B. Nepăsarea lui Esau (v33-34)

Iacov a făcut un legământ cu Esau de ași vinde dreptul de întâi născut. Faptul că cineva jură când face un târg a fost ceva comun în acele timpuri, tot așa cum a jurat și Avraam lui Abimelec. Aceste legăminte nu se puteau rupe și duceau la blestem. (vezi Numeri 30)

După ce a jurat exasperatul Esau și-a primit răsplata temporară, dimpotrivă Iacov cel subtila primit binecuvântarea veșnică, așa că fratele mai mare va fi la mila fratelui mai tânăr.

CONCLUZII

Nevrednic dar ales

Cititorii trebuie să fie impresionați de atitudinea și acțiunile acestor persoane descrise în această lecție. Isac și Rebeca fiecare î-și avea favoritul său. Esau a dorit o ușurare de moment în locul unui beneficiu de durată. Iacov a manipulat și înșelat pe fratele său pentru un interes personal. O poveste care a început cu dragostea lui Dumnezeu se schimbă într-o poveste a oamenilor care caută interese personale. Dumnezeu a lucrat prin această familie cu defecte și va lucra în viețile tuturor oamenilor pe care i-a chemat. Copii Domnului nu trebuie să se străduiască să forțeze pe Dumnezeu. Din contră, noi trebuie să ne încredem în planurile și scopul său pentru noi va fi împlinit împotriva oricăror circumstanțe.

Ce trebuie să reținem: Planul lui Dumnezeu se va împlini, prin sau împotriva eforturilor noastre.